

[...]

33.136/II/PF
MV/RV

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 28 september 2001, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen de MIVB wegens het feit dat de bussen van lijn 47 de bestemming – Vilvoorde – enkel in het Nederlands aangeven, terwijl een gedeelte van het traject van die bussen zich uitstrekt binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De klager voegde bij zijn klacht de brief die hij de MIVB had gestuurd op 1 mei 2000.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt u wat volgt.

"...De koninklijke besluiten van 24 juni 1988 (Belgisch Staatsblad van 6 juli 1988) en van 14 augustus 1992 (Belgisch Staatsblad van 24 september 1992) geven voor de Stad Vilvoorde tussen haakjes eveneens een Franstalige benaming aan.

Eén van de eindbestemmingen van lijn 47 is Vilvoorde, gelegen op het grondgebied van het Vlaams Gewest, waar enkel de aanduiding in het Nederlands is toegestaan. Tijdens de reisweg van de bussen van lijn 47 op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou eveneens de Franstalige benaming aangeduid mogen worden, maar om praktische redenen is de MIVB verplicht te opteren voor een eentalige aanduiding die in geen van de gevallen ongeldig en onwettig is."

*

* *

Een autobuslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werking niet het hele grondgebied van dat gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat onder meer verwijst naar artikel 35, § 1, b, en artikel 18 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), dient een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Die verplichte tweetaligheid is derhalve van toepassing op de vermeldingen die de bestemming van een autobuslijn van de MIVB aanduiden. Zulks, met uitzondering van de plaatsnamen die zich in het homogeen Nederlandse of homogeen Franse taalgebied bevinden en geen officiële vertaling hebben.

In het voorliggende geval beschikt de stad Vilvoorde, ook al bevindt zij zich in het homogeen Nederlandse taalgebied, over een officiële vertaling van haar benaming in het Frans, namelijk "*Vilvorde*", zoals blijkt uit de koninklijke besluiten van 24 juni 1988 en 14 augustus 1992.

Bijgevolg is de VCT van oordeel dat die benaming in beide talen had moeten zijn aangebracht en acht zij de klacht, bij eenparigheid min één onthouding van de Nederlandse afdeling, ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS